

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobce: J. K. O., „X“**, proti **žalovanému: Policie ČR, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort**, Masarykova 27, Ústí nad Labem, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7.9.2011, KRPU-62450-76/ČJ-2011-040022-ZZ-SV,

t a k t o :

- I.** Žaloba se **zamítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se v žalobě podané v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 7.9.2011, KRPU-62450-76/ČJ-2011-040022-ZZ-SV, kterým bylo rozhodnuto, že se podle § 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) prodlužuje doba zajištění za účelem správního vyhoštění stanovená rozhodnutím Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort Ústí nad Labem ze dne 16.6.2011, č.j. KRPU-6450-11/ČJ-2011-040022-ZZ-SV, o 90 dnů.

V žalobě uvedl, že žalovaný porušil ustanovení § 2 odst. 2, § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), dále ustanovení § 124 odst. 1 a 3 zákona o pobytu cizinců a čl. 5 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Žalobce je přesvědčen, že doba zajištění byla prodloužena v rozporu se zákonem. Žalovaný staví své odůvodnění dalšího zajištění žalobce na ustanovení, které v samotném rozhodnutí o zajištění nebylo aplikováno, a to § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Tento důvod nemůže být použit pro prodlužování doby zajištění, když nebyl uveden a odůvodněn v rozhodnutí o zajištění. Žalovaný řádně nezdůvodnil a nedoložil nebezpečí, že žalobce bude závažným způsobem narušovat veřejný pořádek. Při prodloužení doby zajištění by měly být splněny přísnější

podmínky, než je tomu v počáteční fázi zajištění. Žalovaný však nic dalšího od prvního rozhodnutí před 3 měsíci nedoložil. Tvrdí sice, že žalobce uvádí nepravdivé údaje, nicméně toto tvrzení považuje žalobce za nedoložené. Ačkoliv byl doložen v řízení žalobcem padělaný rodný list, nebylo prokázáno, že by o jeho nepravosti žalobce věděl. Správnímu orgánu bylo zasláno stanovisko Organizace pro pomoc uprchlíků, na základě kterého bylo osvětleno, že tento dokument byl zaslán paní Mirgovou a předán žalobci k předložení u soudu. Žalobce předložil, co mu bylo předáno jeho družkou. Dosud nebylo postaveno na jisto, že by tvrzení žalobce a jeho družky o jejich partnerském soužití a biologickém otcovství bylo nepravdivé. Žalovaný to pouze předpokládá vzhledem k osobní historii obou zúčastněných. K výsledku družky žalobce Mirgové se v rozhodnutí pouze uvádí, že výslech byl zahájen a přerušen. Na další dva výsledky se jmenovaná nedostavila. Následně se v rozhodnutí uvádí, že jmenovaná dne 29.8.2011 na policii i odboru kontroly pobytu jako svědek vypovídala a její výslech jako svědka byl ukončen. Důkaz testem DNA dosud nebyl proveden. Za tři měsíce tak nebyl správní orgán s to nijak pokročit v ověření rodinných vazeb. K samotné realizaci vyhoštění nemůže dojít s ohledem na probíhající řízení ve věci mezinárodní ochrany. Žalobce je od počátku zajištění žadatelem o udělení mezinárodní ochrany, o níž nebylo dosud rozhodnuto ani Ministerstvem vnitra. Vyhoštění je v celé době prodlouženého zajištění nerealizovatelné. Žalobce poukázal na rozsudek Městského soudu ze dne 3.8.2011, č.j. 3 A 168/2011-19, z něhož dle jeho názoru vyplývá, že je nutno se zabývat tím, zda správní vyhoštění je vůbec realizovatelné. Za nepřezkoumatelný a nezákonný pak musí žalobce označit i stanovený rozsah zajištění prodloužený o 90 dnů. Žalovaný se vůbec nevyrovnal s otázkou, jak bude možno v této době vyhoštění realizovat, když tomu brání a bránit bude řízení ve věci mezinárodní ochrany. Nijak se žalovaný nevyjádřil k tomu, jak je v této době schopen ukončit řízení o správním vyhoštění. Je přitom nutno nadále počítat s alternativou, že existence rodinných vazeb bude potvrzena a vyhoštění nebude možné. Závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení žalovanému.

Žalovaný ve svém písemném vyjádření k podané žalobě zrekapituloval dosavadní průběh řízení, předcházející napadenému rozhodnutí. Poukázal na to, že v předchozím řízení o zajištění žalobce, tento při jednání soudu předložil jako listinný důkaz kopii rodného listu dítěte J. M., nar. „X“, syna své družky D. M. Z odpovědi Úřadu městského obvodu Ústí nad Labem – město, správní odbor však plyne, že údaje v předložené kopii rodného listu se neshodují s údaji vedenými v matriční knize narození. Z přípisu Úřadu práce v Ústí nad Labem, odbor státní sociální podpory, bylo zjištěno, že D. M. podala žádosti o dávku státní sociální podpory k níž dne 22.2.2011 doložila cestovní pas žalobce č. A4198044, kde bylo otištěno razítko trvalého pobytu v ČR od 19.1.2001. Žalobce před správním orgánem opětovně uvedl nepravdivé údaje, neboť dne 16.6.2011 do protokolu o vyjádření účastníka uvedl, že cestovní pas na který přicestoval na území ČR ztratil a nový si nezajistil, avšak při řízení na odboru státní sociální podpory Úřadu práce v Ústí nad Labem byl cestovní pas na jeho jméno doložen. V tomto pase uvedená razítka „trvalý pobyt na území ČR povolen od 19.1.2001“ a „rodinný příslušník občana Evropské unie“ jsou s největší pravděpodobností padělky, neboť dle dostupných informačních systémů Policie ČR neměl žalobce na území ČR nikdy povolen pobyt. Žalobce se snaží uváděním nepravdivých údajů a opakovaným předkládáním pozměněných dokladů (průkaz o povolení k pobytu, kopie rodného listu dítěte, cestovní doklad s razítkem trvalý pobyt na území ČR) ztěžovat řízení o správním vyhoštění. Má za to, že nedošlo k porušení ustanovení § 2 odst. 2, § 3 správního řádu, dále § 124 odst. 1 a 3 zákona o pobytu cizinců a čl. 5 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. K námitce žalobce, že žalovaný v rozhodnutí staví své rozhodnutí dalšího zajištění na ustanovení, které v samotném rozhodnutí o zajištění nebylo aplikováno a to ustanovení § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, žalovaný uvedl, že v uvedeném odstavci odůvodňuje, proč v daném případě nepostačuje u zajištěného cizince uložení zvláštního

opatření za účelem vycestování podle § 123b zákona o pobytu cizinců. Dosud zjištěné skutečnosti jednoznačně prokazují, že by žalobce mohl i dále závažným způsobem narušovat veřejný pořádek, což potvrzuje to, že v průběhu řízení žalobce předložil v rámci soudního řízení doklad, který se ukázal jako nepravdivý. V minulosti se prokazoval před jiným správním orgánem cestovním dokladem, který obsahoval taktéž nepravdivé údaje. K předloženému rodnému listu je třeba uvést, že otec dítěte musí být osobně přítomen na matričním úřadě a souhlas se zapsáním jeho údajů do rodného listu musí stvrdit svým podpisem. Vzhledem k tomu, že žalobce z důvodu vydání daného rodného listu na matričním úřadě nikdy nebyl a souhlas se zapsáním jeho údajů do rodného listu nedával, měl mít přinejmenším pochybnosti o jeho pravosti a nepředkládat ho v rámci soudního řízení jako pravý. Družka žalobce paní M. byla k věci vyslechnuta jako svědkyně dne 25.6.2011, tento výsledek musel být přerušen. Na předvolání správního orgánu se paní M. opakovaně nedostavovala, její výsledek byl dokončen až 29.8.2011. K návrhu žalobce na provedení důkazu DNA uvádí, že je zcela neadekvátní a v rozporu se zásadou procesní ekonomie. Žalovaný je povinen v souladu s ustanovením § 53 odst. 3 správního řádu vycházet z údajů uvedených ve veřejné listině, a to v rodném listě dítěte vydaným matričním úřadem, neboť jde o prohlášení tohoto orgánu, a to až do doby, než bude prokázán opak. Pokud žalobce chce pomocí testů DNA prokázat, že je biologickým otcem uváděného dítěte, může tak učinit sám, mimo správní řízení. V rámci probíhajícího správního řízení o správním vyhoštění žalobce provádí žalovaný dokazování, neboť po provedeném výsledku svědkyně D. M. byly provedeny další výsledky svědků, a to R. D., D. D. a L. M. K probíhajícímu řízení ve věci mezinárodní ochrany žalobce uvádí, že v žádosti spatřuje účelové jednání žalobce, neboť pokud by měl žalobce řádné důvody pro podání žádosti o mezinárodní ochranu, zcela jistě by tak učinil ihned po příjezdu do ČR a nikoliv až v době svého zajištění. I v případě, že by deklarované rodinné vazby byly případně potvrzeny, jsou zde důvody pro správní vyhoštění, neboť veškeré jednání žalobce má znaky závažného narušení veřejného pořádku. Závěrem navrhl zamítnutí žaloby a nepřiznání náhrady nákladů řízení žádnému z účastníků.

O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen „s.ř.s.“) bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasili.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle prvního dílu hlavy druhé s.ř.s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z ní vyplývá, že soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v zákonem stanovené lhůtě. Povinností žalobce je tedy tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení odůvodnit. Bez návrhu žalobce pak musí soud podle § 76 odst. 2 s.ř.s. přihlídnout pouze k takovým vadám napadeného rozhodnutí, které vyvolávají jeho nicotnost, avšak takové nedostatky nebyly v projednávané věci zjištěny.

Žalovaný se žalobou zaslal soudu spis, ze kterého byly zjištěny následující skutečnosti. Z úředního záznamu o zajištění cizince ze dne 15.6.2011 vyplývá, že žalobce byl dne 15.6.2011 ve 13.45 hod. kontrolován hlídkou cizinecké policie – oddělením pobytové kontroly, pátrání a eskort, v ulici Hrbovická na zastávce MHD Nové Předlice, Ústí nad Labem, které předložil průkaz o povolení k pobytu pro státního příslušníka členského státu evropských společenství, který byl dle názoru hlídky pozměněn. Na základě této skutečnosti došlo ve 14.00 hodin k zadržení žalobce podle § 76 odst. 1 trestního řádu. Z odborného vyjádření PČR, Krajského ředitelství Ústeckého kraje, odbor cizinecké policie, oddělení dokladů a specializovaných činností, ze dne 15.6.2011 bylo zjištěno, že zkoumaný průkaz o povolení k pobytu č. CA 754715, který předložil žalobce je pozměněn tak, že došlo k odstranění stran č. 1 až 6 včetně ID a strany s fotografií. Lustrací v Schengenském

informačním systému bylo zjištěno, že žalobce je osobou, které je zakázán vstup do Schengenského prostoru. Žalovaný dne 16.6.2011 opatřil kopii rozhodnutí německého správního orgánu – Bundespolizeidirektion Pirna, Vg/406644/2008, o vyhoštění žalobce ze Spolkové republiky Německo pro nepovolený vstup na území.

Ve vyjádření účastníka správního řízení ze dne 16.6.2011 žalobce potvrdil, předložení průkazu o povolení k pobytu pro státního příslušníka státu evropských společenství č. CA 754715, který si opatřil od blíže neurčeného Tomáše se kterým se setkal na diskotéce Emco v Ústí nad Labem. Tomášovi k jeho žádosti poskytl rodné listy svých dětí. Údaje uvedené v dokladu, který mu předal Tomáš, nekontroloval, o tom, že doklad byl falešný, nevěděl. Svůj cestovní pas ztratil, neví kdy a kde, nepamatuje si to. Nový cestovní pas si nepořídil, neboť je to velmi finančně nákladné.

Proti rozhodnutí o svém zajištění podle § 124 odst. 1 písm. a), e) zákona o pobytu cizinců ze dne 16.6.2011, č.j. KRPU-62450-11/ČJ-2011-000022-ZZ, podal žalobce správní žalobu, o které zdejší soud rozhodl rozsudkem ze dne 1.8.2011, č.j. 15 A 51/2011-37, kterým žalobu zamítl. Při jednání soudu žalobce předložil kopii rodného listu, který měl prokazovat jeho otcovství k osobě J. K. O. M., nar. „X“.

Ze zprávy Úřadu městského obvodu Ústí nad Labem – město ze dne 29.3.2010 (sic!) doručeného žalovanému dne 11.8.2011 vyplývá, že při jednání předložený rodný list se neshoduje s matričním zápise ve jméně zapsaného dítěte a údaji o otci. Ze spisu vyplývá, že svědkyně D. M. byla opakovaně předvolána k výslechu, ke kterému se nedostavila. Její výslech byl dokončen dne 29.8.2011 a při něm mimo jiné uvedla, že cestovní doklad žalobce mu někdo sebral společně s dalšími dokumenty a věcmi z jejich bytu. Bylo to asi v loni. Žádný jiný doklad neměl. V rodných listech jejích obou dětí je uveden současný manžel Celestina. Úřad práce České republiky, kontaktní pracoviště krajské pobočky v Ústí nad Labem – Ústí nad Labem, ve zprávě ze dne 6.9.2011 mimo jiné sdělil, že D. M. dne 22.2.2011 doložila cestovní pas č. A4198044 žalobce s razítkem o trvalém pobytu od 19.1.2001, jehož kopii přiložil k přípisu. Ve sdělení Organizace pro pomoc uprchlíků ze dne 6.9.2011 je uvedeno, že zástupce této organizace předal kopii rodného listu posléze předloženou soudu žalobci, přičemž tuto obdržel od družky žalobce, paní M.

Po vydání žalobou napadeného rozhodnutí vyslechl žalovaný R. D., D. D., L. M.

Dle ustanovení § 124 odst. 1 písm. a), e) zákona o pobytu cizinců platí, že policie je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jestliže bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud je nebezpečí, že by cizinec mohl ohrozit bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek nebo je cizinec evidován v informačním systému smluvních států.

Podle ustanovení § 124 odst. 3 věta třetí a čtvrtá zákona o pobytu cizinců platí, že je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem správního vyhoštění je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení.

Z ustanovení § 124 odst. 1 zákona o pobytu cizinců vyplývá, že musí být pro zajištění splněny kumulativně následující podmínky:

1. zajišťovanému cizinci již bylo 15 let,

2. zajišťovanému cizinci bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jeho správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie,
3. nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování a
4. je splněna některá z podmínek uvedených v citovaném ustanovení pod písmeny a) – e).
Není nutné, aby byly splněny všechny podmínky uvedené pod písmeny a) – e) citovaného ustanovení, nýbrž postačuje, aby společně s podmínkami uvedenými ad 1-3 byla splněna alespoň jedna z podmínek pod písmeny a) - e) citovaného ustanovení.

Správní orgány jsou během trvání zajištění a při rozhodování o prodloužení zajištění povinny také dle dostupných informací zhodnotit, zda zde nejsou zřejmé skutečnosti, které by do budoucna vylučovaly výkon správního vyhoštění. Jednou z těchto skutečností je i to, že by vyhoštění znamenalo nepřiměřený zásah do soukromého nebo rodinného života cizince (srov. 119a odst. 2 zákona o pobytu cizinců).

Soud se s ohledem na charakter řízení o prodloužení zajištění zabýval toliko splněním podmínek uvedených bod body 3 a 4 a tím, zda je zajištění nezbytné k dalšímu postupu řízení o vyhoštění, neboť splněním prvních dvou podmínek se soud zabýval již ve svém předchozím rozhodnutí č.j. 15 A 51/2011-37 a k jejich změně nedošlo.

Soud již v předchozím řízení o zajištění žalobce konstatoval, že žalobce na území ČR pobýval po dobu takřka dvou let nelegálně, a to až do doby, než byl zadržen hlídkou cizinecké policie. Při kontrole se prokázal průkazem o povolení k pobytu pro státního příslušníka státu evropských společenství č. CA 754715 pozměněným tak, aby budil zdání, že je žalobce příslušníkem členského státu evropských společenství s povolením k pobytu v ČR. O tom, že žalobce věděl, že průkaz je padělaný, není pochyb. Z rozhodnutí o zamítnutí žádosti žalobce o vydání povolení k přechodnému pobytu na území ČR navíc vyplývá, že žalobce dokonce uzavřel sňatek s občankou ČR za účelem získání povolení k pobytu. Lustrací v Schengenském informačním systému, stejně jako z rozhodnutí Bundespolizeidirektion Pirna o vyhoštění žalobce ze Spolkové republiky Německo pro nepovolený vstup na území, bylo zjištěno, že žalobce je evidován jako osoba, které je zakázán vstup a pobyt v Schengenském prostoru od 14.8.2008 do 14.8.2011. Soud dospěl stejně jako žalovaný k závěru, že v případě žalobce nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování podle § 123b zákona o pobytu cizinců, kterým se rozumí a) povinnost cizince oznámit policii adresu místa pobytu, zdržovat se tam, každou jeho změnu oznámit policii, nebo b) složení peněžních prostředků ve volně směnitelné měně ve výši předpokládaných nákladů spojených se správním vyhoštěním. Žalobce porušil předpisy jak České republiky, tak Spolkové republiky Německo. Opakovaně pobýval nelegálně na území ČR. Neoprávněně se snažil vstoupit i na území Spolkové republiky Německo. Žalobce tak nejméně porušil povinnost cizince pobývat na území České republiky pouze s platným cestovním dokladem a vízem stanovenou § 103 písm. n) zákona o pobytu cizinců, dále se v rozporu s ustanovení § 156 odst. 1 písm. p) zákona o pobytu cizinců prokázal pozměněným dokladem. Z těchto důvodů dospěl soud k závěru, že zvláštní opatření za účelem vycestování cizince z území uvedená výše by v případě žalobce byla neúčinná a nezaručovala, že by žalobce plnil povinnosti uložené mu na základě zákona o pobytu cizinců.

Uvedená skutková zjištění a závěry platí i v případě rozhodování o prodloužení zajištění. Uvedené závěry navíc zesilují i další zjištění učiněná v průběhu zajištění, a to zejména skutečnost, že žalobce nejméně dvakrát po svém zajištění a zahájení řízení o správním vyhoštění uváděl nepravdivé údaje. Jak bylo již výše uvedeno, žalobce předložil při jednání soudu padělanou kopii rodného listu, který měl prokazovat jeho otcovství.

V žalobě však uvádí, že o skutečnosti, že kopie rodného listu je padělek, nevěděl. Tak tomu ovšem není. Ve své výpovědi účastníka řízení ze dne 16.6.2011 mimo jiné vypověděl, že osoba, která mu měla opatřit padělaný průkaz o povolení k pobytu pro státního příslušníka členského státu evropských společenství označovaná jako Tomáš, po něm žádala rodné listy jeho dětí. Poté co je Tomášovi předložil, měl tento uvést, že policie věří, že je otcem dětí a souhlasí se zkouškou krve. Uvedené znamená, že žalobce nejen již někomu rodný list předkládal, ale zároveň i to, že v něm nemohl být uveden jako otec, pokud měla být prováděna tzv. zkouška krve, označovaná také jako zkouška DNA. S ohledem na to muselo být žalobci zřejmé, že v rodném listě není uveden jako otec a muselo mu to být zřejmé i ve chvíli, když tento důkaz překládal soudu. Dalším nepravdivým tvrzením žalobce je jeho vyjádření o osudu jeho cestovního dokladu. Dle své již zmiňované výpovědi účastníka řízení totiž uvedl, že cestovní pas ztratil a neví kde. Jeho družka D. M. ve své svědecké výpovědi však uvedla, že mu byl odcizen spolu s dalšími věcmi z bytu.

V řízení před správním orgánem byly ke zjištění rodinných vazeb žalobce provedeny některé důkazy, přičemž jeden ze stěžejních důkazů – výslech D. M. - se podařilo provést až 10 dní před žalobou napadeným rozhodnutím. Dokazování tak dosud není ukončeno a pro účely dalšího řízení o správním vyhoštění nutnost zajištění žalobce trvá.

Soud se neztotožňuje s námitkou žalobce, že žalovaný na str. 4 poslední odstavce napadeného rozhodnutí rozšířil důvody zajištění o důvod uvedený v § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, když uvedl, že „...by účastník řízení mohl závažným způsobem narušit veřejný pořádek a mařit nebo ztěžovat výkon správního vyhoštění.“ Uvedený odstavce je nutno číst v celém kontextu. Žalovaný v něm vysvětluje, proč nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování podle § 123b zákona o pobytu cizinců a odkazuje na ustanovení § 124 odst. 1 písm. a), e) zákona o pobytu cizinců, nikoliv písm. b). Pokud žalovaný odkázal na možnost, že je zde nebezpečí, že žalobce by mařil či ztěžoval výkon o správního vyhoštění, považuje to soud za formulační nepřesnost, nikoliv za rozšíření důvodů zajištění.

V případě žalobce je nesporné, že u něj i nadále hrozí nebezpečí, že bude nadále porušovat právní předpisy České republiky a bude činit kroky k tomu, aby znemožnil své případné vyhoštění, například uváděním nepravdivých informací a předkládáním padělaných dokladů, a závažným způsobem tak narušoval veřejný pořádek. Dále bylo prokázáno, že je evidován v informačním systému smluvních států – Schengenském informačním systému. Tím jsou stále naplněny podmínky uvedené v ustanovení § 124 odst. 1 písm. a), e) zákona o pobytu cizinců.

Soud se neztotožňuje zcela s názorem žalovaného, že je vázán údaji v rodném listě dítěte, u kterého se žalobce považuje za biologického otce, nepřísluší mu řízení o popření otcovství, a proto důkaz metodou DNA je zcela neadekvátní a v rozporu se zásadou procesní ekonomie.

V ustanovení § 53 odst. 3 správního řádu je uvedeno, že listiny vydané soudy České republiky nebo jinými státními orgány nebo orgány územních samosprávných celků v mezích jejich pravomoci, jakož i listiny, které jsou zvláštními zákony prohlášeny za veřejné, potvrzují, že jde o prohlášení orgánu, který listinu vydal, a není-li dokázán opak, potvrzují i pravdivost toho, co je v nich osvědčeno nebo potvrzeno.

Dle ustanovení § 57 odst. 1 písm. c) správního řádu jestliže vydání rozhodnutí závisí na řešení otázky, již nepřísluší správnímu orgánu rozhodnout a o které nebylo dosud pravomocně rozhodnuto, správní orgán si o ní může učinit úsudek; správní orgán si však nemůže učinit úsudek o tom, zda byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt a kdo za něj odpovídá, ani o otázkách osobního stavu.

Podle § 2 odst. 1, § 14 odst. 1 písm. d), § 24 odst. 1 a § 29 písm. d) zákona č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení, osvědčuje rodný list zápis v knize narození mimo jiné o rodiči dítěte, přičemž rodný list vydává matriční úřad, který je státním orgánem České republiky. Rodný list je tak veřejnou listinou podle § 53 odst. 3 správního řádu. V rodném listě J. M., kterého považuje žalobce za vlastního, je uveden současný manžel svědkyně D. M. jménem C. I. E. Podle § 51 odst. 1 zákona č. 94/1963 Sb., o rodině, narodí-li se dítě v době od uzavření manželství do uplynutí třístého dne po zániku manželství nebo po jeho prohlášení za neplatné, považuje se za otce manžel matky. Právní domněnka otcovství, na základě které byl manžel D. M. zapsán do knihy narození, tak svědčí manželce matky.

Jak vyplývá z ustanovení z ustanovení § 53 odst. 3 správního řádu, je v něm ve vztahu ke skutečnostem obsaženým ve veřejné listině zakotvena vyvratitelná domněnka o pravdivosti skutečností ve veřejné listině uvedených. Skutečnosti zapsané ve veřejné listině mohou být, v případě existence důkazů zpochybňujících správnost zapsaných údajů, předmětem dokazování. To však neplatí v případě, kdy by předmětem dokazování měla být otázka osobního stavu, mezi které patří i určení otcovství, neboť úvaha o této otázce je z působnosti správního orgánu ustanovením § 57 odst. 1 písm. c) správního řádu vyloučena. Tak je tomu i v projednávaném případě, neboť k řízením o popření a určení otcovství jsou příslušné obecné soudy, na jejichž zahájení může správní orgán reagovat pouze podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu přerušením řízení. Žalovaný tak vůbec nemůže vést dokazování k tomu, aby učinil závěr o tom, či je nebo není žalobce otcem, a proto by byl i důkaz zkoumáním DNA nadbytečný.

Soud upozorňuje, že podle ustanovení § 127 odst. 2 zákona o pobytu cizinců podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany v průběhu zajištění není důvodem pro ukončení zajištění. Ukončení zajištění je vázáno až na samotné udělení azylu nebo doplňkové ochrany [viz § 127 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců]. V řízení se dosud nevyskytly okolnosti, které by budoucí výkon správního vyhoštění vylučovaly, a proto samotné vedení řízení o udělení mezinárodní ochrany není důvodem ke zrušení zajištění.

K námitce žalobce ve věci porušení ustanovení § 2 odst. 2 správního řádu soud uvádí, že žalovaný je ke správnímu řízení o prodloužení zajištění cizince dle § 124 zákona o pobytu cizinců místně, věcně i funkčně příslušný, neboť podle § 161 zákona o pobytu cizinců státní správu v rámci policie vykonává odbor cizinecké policie a podle § 124 zákona o pobytu cizinců je policie oprávněna zajistit cizince za účelem správního vyhoštění.

K námitce žalobce ve věci porušení ustanovení § 3 správního řádu soud uvádí, že po prostudování správního spisu dospěl k závěru, že žalovaný náležitě zjistil skutkový stav věci pro daný úkon, tj. prodloužení zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění.

Rovněž soud neshledal důvodnou námitku žalobce proti prodloužené době trvání zajištění. Podle § 125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců nesmí doba zajištění překročit 180 dnů, avšak za určitých okolností může být i dále prodloužena (viz § 125 odst. 2, odst. 3 zákona o pobytu cizinců). Žalobce byl zajištěn bez platných dokladů, takže mu bude nutno opatřit cestovní doklad a bude nutno vést další dokazování k jeho skutečným rodinným vazbám v ČR a jeho protiprávnímu jednání.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s.r.s. zamítl.

Současně podle § 60 odst. 1 věty první s.r.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti podle obsahu správního spisu nevznikly.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozsudku **lze** podat **kasační stížnost** do dvou týdnů po jeho doručení z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 soudního řádu správního.

Kasační stížnost se podává u Krajského soudu v Ústí nad Labem a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud. Kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem, což neplatí, má-li sám stěžovatel vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 24. října 2011

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová